

עמ"ת 50511/10/14 - מדינת ישראל נגד א א

בית המשפט המחוזי בחיפה

20 נובמבר 2014

עמ"ת 50511-10-14 מדינת ישראל נ' א (עוצר)

בפני כב' השופט רון שפירא, סגן נשיא

העוררת
מדינת ישראל
נגד
א א
המשיב

החלטה

בפני עורך המופנה נגד החלטת בית משפט השלום בחיפה, כב' השופט אספרנצה אלון, אשר דחתה בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים והורתה לשחררו לחופת מעצר בית מלא בפיקוח אנושי ואלקטרוני, בבית הוריו שבחיפה.

נגד המשיב הוגש כתוב אישום ובו שני אישומים. האישום הראשון מייחס לו עבירות של הסגת גבול פלילית, תקיפת בת זוג, איומים, גנבה והזק לרכוש בمزיד. על פי הנטען באישום הראשון, הסיג המשיב את גבול דירתה של המתלוונת, שהייתה בעבר בת זוגו, כאשר חדר לדירה תוך שימוש במפתח אשר החזק ברשותו, בגיןוד לרוץ המתלוונת. בהמשך תקף המשיב את המתלוונת, איים עליה וגרם נזק לרכוש וביצע גנבה. האישום השני מייחס לו עבירה של שימוש מהלכי משפט והפרת הוראה חוקית. נטען כי המשיב יצר קשר עם המתלוונת ודרש ממנו לבטל תלונות שהוגשו נגדו. בהמשך נסה לצאת את גבולות הארץ תוך שימוש בדרךן מזויף. כאמור, ביחד עם כתוב האישום הוגשה גם בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים. בית משפט קמא החליט לשחררו ממעצר לחופת מעצר. מכאן הערעור שבפני.

להשלמת התרמונה ציון, כי הוגש כתוב אישום נוסף בעניינו של המשיב בבית משפט השלום בראשון לציון, במסגרת מייחסת לו עבירה של הפרת הוראה חוקית. כתוב האישום שם מייחס למשיב יציאה מהארץ, בגיןוד לצוויע יכוב יציאה מהארץ שהוזעאו על ידי לשכות הוצאה לפועל שונות.

עינתי בחומר הראיות, לרבות עדויות המתלוונת. עדויות המתלוונת מצביעות על יחס אובייסיבי מצד המשיב. מבחינת מכלול העדויות שבתיק, אני קובע כי קיימות ראיות לכואורה, הן לעניין עבירת האלימות והן לעניין עצם כניסה של המשיב לדירתה של המתלוונת וגרימת הנזק לרכוש. אין חולק, למעשה, גם על קיומן של ראיות לכואורה לעבירות הקשורות בשימוש מהלכי משפט, ובמיוחד לעניין יציאה מהארץ.

בנסיבות אלו, מקומות הראיות עילות מעצר.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - או © verdicts.co.il

העליה הראשונה היא עלית המסוכנות, וזאת בשים לב ליחס האובסיבי שmagala המשיב כלפי בת הזוג. ההלכות בעניין זה נקבעו בכל הנוגע לעבירות אלימות במשפחה, ואולם הן נקבעות לערבות זוגיות מסווג אלו של המשיב והמתלוננת. כבר נפסק, כי "...**uboirtot ha-nevuratot tor ha-tprutzot zuim b-ltai nshlat**, **ve-akala han, l-rov, uboirtot ha-alimot b-mishpachah**, **mechayivot me-azur, meshom shel cholopet me-azur, shivatza'ah tali** תמיד ברצון הנאשם עצמו, אינה אפקטיבית" [בש"פ 99/99 פולוני נ' מדינת ישראל תק-על (3) 205]. "**uboirtot shel alimot b-mishpachah, v-bmuyad uboirtot shel ben zog cl-pi bat zog, u-zemmat ha-alimot ha-pizit** אינה המדד העיקרי, אף לא המדד העיקרי, לבחינת מסוכנותו של הנאשם. על בית המשפט לבחון את 'הצבע והגון' של המסוכנות על רקע מכלול התנהגותו של הנאשם **cl-pi bat zog**" [בש"פ 655/10 חן דודוב נ' מדינת ישראל (טרם פרסום, 10.3.1.10)].

מכאן המסוכנות שעולה ממעשיו של המשיב.

עלית המעצר הנוספת היא החשש לשיבוש מהלכי משפט, וזאת בשים לב לראיות שעניין הפרת צו. לעניין זה גם לא ניתן להתעלם מיציאתו של המשיב מהארץ, בניגוד לצווי לשכת הצל"פ, כפי שעולה מכתב האישום שהוגש בראשל"צ וכן לראיות בעניין ניסיונו לצאת מהארץ לירדן במסגרת הליך זה. כל אלו מצביעים על חשש לשיבוש מהלכי משפט ולהימלטות מהדין. על זאת יש להוסיף גם את ניסיונו של המשיב להשפיע על המתלוננת.

מכאן **קיימות עילות מוצקות למשטרו של המשיב**.

עם זאת, וגם כאשר קיימות עילות מעצר של מסוכנות בשל חשש לשיבוש מהלכי משפט, עדין חובה לבחון חלופת מעצר. "הஐזון הראווי בין זכויות האדם לחירותו לבין הצורך להגן על שלום הציבור, המuongן בסעיף 21(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, מחייב שלא לעצור נאשם - על אף קיומה של עילית מעצר, לרבות חששות לשיבוש הליני משפט ולסיכון שלום הציבור - אם ניתן להסיק חששות אלה בדרך של שחרור בתנאים מגביילים, שפגיעתם בחירותו של הנאשם חמורה פחותה".

ודוקו: מדובר בבדיקה אינדוקציונלית בעניינו של כל נאשם ונאשם ולא בהסקת מסקנה כללית על-פי סוג העבירות המיחוס לו. יחד עם זאת, חומר הראות שביסוד כתבת-האישום משמש גם כראיה עיקרית, שעל פיה על בית-המשפט להחליט אם ניתן להסתפק בחלופת מעצר". [בש"פ 4414/97 מדינת ישראל נ' סעדיה ואח' (טרם פרסום, ניתן ביום 17.7.97)].

במקרה שבפני, הוגש לבית המשפט תסaurus אשר לא שלל אפשרות של שחרור לחלופת מעצר, ואף סבר כי המפקחים שהוציאו הם מפקחים ראיים. עם זאת, נמנע שירות המבחן מהמליצה מאוחר ולא עליה בידו לאותר את המתלוננת ולבוחן את עמדתה. בנסיבות אלו החלטת בית משפט קמא להורות על שחרורו של המשיב בתנאים כפי שפורטו.

בית משפט קמא ציין בהחלטתו, כי אמונם תנאי השחרור אינם מאיינים כמעט כלל את שאלת המסוכנות, ואולם סבור הוא כי מדובר בהחלטה מידיתית. נזכיר לעניין זה כי כלל הוא, כי בכל חלופת מעצר מדובר באיזון בין סיכונים. לא ניתן לאין באופן מוחלט כל סיכון והשאלה היא של איזון יחסיב בין רמת הסיכון לחובה לשקל חלופת מעצר. חלופת מעצר אינה

נoudת אלא ליצור רמה סבירה של ביטחון, להבדיל מודאות, להשגת מטרות המעוצר בדרך אחרת. ראו:

בש"פ 6927/09 **פלוני נ' מדינת ישראל** (טרם פורסם 7.9.09). פסקה 10 להחלטת השופט מלצר;

בש"פ 2663/09 **מדינת ישראל נ' פלוני** (טרם פורסם, 29.3.09) פסקה ח' להחלטת כב' השופט רובינשטיין.

בש"פ 7206/10 **מדינת ישראל נ' רומן אגרונוב** (24.10.10), פסקה 20 להחלטת כב' השופט מלצר;

בש"פ 6239/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** (13.9.2011).

אלא שבמקרה זה, היה על בית המשפט להביא בחשבון כלל נוסף, והוא מידת האמון אשר ניתן לתת במשיב, וזאת על רקע כל האמור לעיל. **"שאלת השחרור לחלופת מעוצר תלואה, במידה מרובה, ביכולת ליתן בנאשם אמון. זו מוסתקת, בין היתר, מעברו של הנאשם, מהתנהגותו של הנאשם במהלך האירועים נושא כתוב האישום ולאחריהם; ומנטיבותיו הפרטניות של המקורה המובא לפתחו של בית המשפט (ראו: בש"פ 2737/10 שטרית נ' מדינת ישראל [פורסם בבלו], 10.4.10); בש"פ 1352/07 פאחל נ' מדינת ישראל [פורסם בבלו], 22.2.07** [בש"פ 352/11 ארז איסט ברוי נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 25.1.11), פסקה 13. ראו גם: בש"פ 2911/08 שוקרונ נ' מדינת ישראל, (10.4.08) פסקה 16; בש"פ 9854/06 **עטיאס נ' מדינת ישראל** (טרם פורסם, 13.12.06). פסקה 16].

במקרה שבפני, קיים קושי לתת אמון במשיב על רקע כל האמור לעיל. בעניין הקושי לתת בו אמון, יש להביא בחשבון גם את העובדה כי המתלוונת מתגוררת בחיפה, ולכל הנסיבות כתובתה אליה חדר המשיב שלא כדין, מציה בחיפה למרחק לא רב ממקום מגורי הוריו בכתובת חלופת המעוצר. בנסיבות אלו אין די בסדרי הפיקוח שנקבעו, לרבות הפיקוח האלקטרוני אשר זמן ההתרעה הנדרש בעניין הפרות יוצר אפשרות סבירה לצאת את בית ההורים ולהגיע לדירת המתלוונת עד קודם להגעת גורמי הפיקוח ואיתורו של המשיב. נתן זה הוא בעל ממשמעות, במיוחד כאשר מדובר בעבירות על רקע של יחסים זוגיים, ועבירות המאפשרינות באובייסיביות של בן הזוג האלים כלפי בת זוגו.

אשר על כן ובנסיבות אלו, גם כאשר מבאים בחשבון את ההלכות בכל הנוגע לאיזון שבין תנאי הפיקוח לרמת הביטחון הנדרשת, לא ניתן לאשר לעתzzo את חלופת המעוצר כפי שהוצאה.

בשים לב לאמר בפסקיר, לא הייתה שולל על הסף אפשרות של שחרור לחלופת מעוצר **בהרחקה实质性ית** מהעיר חיפה, ואולם החלופה הנוכחית, כפי שאושרה על ידי בית משפט קמא, לא תוכל לעמוד.

אשר על כן, אני מקבל את העrr, במובן זה שלעתה זהו אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

פתחה הדרך בפני המשיב להציג חלופת מעוצר אחרת שתהייה מרוחקת לפחות 50 ק"מ מחיפה, וככל שתוצע חלופה, ניתן יהיה לפנות לבית משפט קמא בבקשת לעזון חזוז, באופן שבו יבחן שירות המבחן את החלופה ובית המשפט קמא

יתן את החלטתו.

בכפוף לאמור לעיל, העරר מתקבל.

ניתנה היום, ט' חשוון
תשע"ה, 02 נובמבר 2014
במעמד הצדדים וvae כוחם.
ר' שפירא, ס. נשיא